

Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.205/2016/4/I.szám

A Győri Ítéltábla a 2. sz. Miskolci Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a Dr. Sindler Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r. és II.r. alperes** ellen megtérítési igény iránti perében a Veszprémi Törvényszék 2016. szeptember 8. napján kelt 1.G.40.098/2015/15. számú ítélete ellen az I-II.r. alperes részéről 16. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

A feljegyzett 2.460.300,- (Kettőmillió-négyszázhatvanezer-háromszáz) Ft fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Köteles megfizetni a felperesnek az I-II.r. alperes egyetemlegesen 15 napon belül 300.000,- (Háromszázezer) Ft, míg a II.r. alperes 150.000,- (Egyszázötvenezer) Ft másodfokú perköltséget, ezt meghaladóan viseljék a másodfokú eljárással felmerült költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Veszprémi Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az I. és a II.r. alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 20.753.290,-Ft-ot és ebből 1.000.000,-Ft után 2011. január 22-től június 30-ig évi 5,75 %, 2011. július 1-jétől december 31-ig évi 6 %, 2012. január 1-jétől május 23-ig évi 7 %, 20.753.290,-Ft után 2012. május 24-től december 31-ig évi 7 %, 2013. január 1-jétől június 30-ig évi 5,75 %, 2013. július 1-jétől december 31-ig évi 4,25 %, 2014. január 1-jétől június 30-ig évi 3 %, 2012. július 1-jétől december 31-ig évi 2,3 %, 2015. január 1-jétől június 30-ig évi 2,1 %, 2015. július 1-jétől december 31-ig évi 1,5 %, 2016. január 1-jétől június 30-ig évi 1,35 %, 2016. július 1-jétől a kifizetésig a mindenkorai késedelemmel érintett naptári félév első napján irányadó jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamatát.

A törvényszék kötelezte a II.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000.000,-Ft Ft-ot és ennek 2011. október 7-től december 31-ig évi 6 %, 2012. január 1-jétől május 23-ig évi 7 %, 20.753.290,-Ft után 2012. május 24-től december 31-ig évi 7 %, 2013. január 1-jétől június 30-ig évi 5,75 %, 2013. július 1-jétől december 31-ig évi 4,25 %, 2014. január 1-jétől június 30-ig évi 3 %, 2012. július 1-jétől december 31-ig évi 2,3 %, 2015. január 1-jétől június 30-ig évi 2,1 %, 2015. július 1-jétől december 31-ig évi 1,5 %, 2016. január 1-jétől június 30-ig évi 1,35 %, 2016. július 1-jétől a kifizetésig a mindenkorai késedelemmel érintett naptári félév első napján irányadó jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamatát.

Ezt meghaladóan a bíróság a felperes kereseti kérelmét elutasította.

A bíróság kötelezte az I. és II.r. alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 635.000,-Ft perköltséget.

A bíróság kötelezte a felperest, hogy 500.000,-Ft, az I., II.r. alpereseket, hogy egyetemlegesen 1.000.000,-Ft feljegyzett illetéket fizessenek meg az államnak külön felhívásra.

Az I.r. alperes 2001. augusztus 10. napjától, a II.r. alperes 2006. június 1. napjától kezdődően tagja felperes gazdasági társaságnak. Az I.r. alperes 2002. június 1-től 2008. december 30-ig, majd 2009. március 31-től kezdődően ismételten a felperes cég ügyvezetője, vezető tisztségviselője volt. A felperes gazdasági társaságnak 2009., 2010. és 2011. gazdasági években törzstőkéen felüli vagyona nem volt, 2011. november 2-től felszámolás alatt állt.

Egyrészről a ... Zrt. (a továbbiakban: ...), másrészt a felperes cég és annak tagjai között 2008. április 8-án létrejött együttműködési megállapodás keretében a felperes törzstőkéjét a ... által rendelkezésre bocsátott 33.000.000,-Ft tőkével megemelték, amelynek eredményeként a ... a felperes társaság tagja lett, és I., II.r. alperesek mellett 35,48 %-os mértékű üzletrészt szerzett meg.

A szerződés - egyebek mellett - szabályozta a ... tagsági viszonya megszüntetésének feltételeit is. A rendelkezésre bocsátott 33.000.000,-Ft, valamint az ütemezett üzletrész visszavásárlás biztosítékeként a szerződés 6.1.pontjában vételi jogot biztosítottak az eredeti tulajdonosok, valamint a társaság javára. A 7.1. pontban a ... javára a tulajdonában álló üzletrészt érintően eladási jogot kötöttek ki, amelynek tekintetében a tulajdonosokat és a társaságot is egyetemleges vételi kötelezettség terhelte.

További biztosítékként a ... javára a társaság által beszerezni kívánt ingatlanra (... hrsz-ú,, ...u. ... szám alatti) ingatlanra jelzálogot alapítottak. A szerződés 7.5. pontjában az eredeti tulajdonosok, valamint a társaság kölcsönösen közokiratba foglalt készfizető kezességet vállaltak a ... felé fennálló kötelezettségek teljesítéséért.

A felek a szerződés 7.4. pontjában rögzítették az üzletrész visszavásárlási értékének kiszámításához alkalmazandó képletet is.

A ... a 2010. július 7-én kelt és a felperes cég részére 2010. július 9-én kézbesített levelében eladási jogával élt, és tájékoztatta a felperest, hogy az alperesekkel együtt egyetemleges kötelezettsége keletkezett az eladási ár megfizetésére.

Az üzletrész vételára 36.870.888,-Ft volt, amelyből a felperes 2011. január 21-én 1.000.000,-Ft-ot, az I.r. alperes pedig a felszámolási eljárás megindulását követően 13.556.598,-Ft-ot fizetett meg. A fennmaradó vételárhátralékra a ... 22.314.290,-Ft összegű tőke erejéig hitelezői igényt jelentett be, a felszámoló azt nyilvántartásba vette. A felszámolási eljárás során a ... követeléséből 19.753.290,-Ft megtérült a jelzálogjoggal terhelt ... hrsz-ú ingatlan értékesítéséből., további 2.561.000,-Ft-ot pedig az I.r. alperes fizetett meg a ... részére.

Az elsőfokú bíróság a határozatának tényállásában rögzítette, hogy a felperes, mint eladó és ... Zrt, mint vevő 2011. április 5-én szerződést kötöttek az ... hrsz-ú ... megnevezésű ingatlan bérleti joga és az ott található tárgyi eszközök átruházására. Az összesen 20.000.000,-Ft + ÁFA összegű vételárat ... Zrt. két részletben vállalta teljesíteni oly módon, hogy 2011. augusztus 31-ig 8.000.000,-Ft + ÁFA, 2012. augusztus 31-ig pedig további 12.000.000,-Ft + ÁFA összeget vállalt kifizetni a felperesnek.

A 10.000.000,-Ft bruttó összegű első részlet tekintetében a felperes 2011. július 20-án a ... Kft-vel, majd ennek 2011. augusztus 29-i felbontását követően 2011. augusztus 30-án a felperes az I.r. alperessel kötött engedményezési szerződést, amelynek felbontására 2011. szeptember 16-án került sor.

A két felbontott engedményezési szerződést követően a felperes, mint letevő és dr. **B.Z.** egyéni ügyvéd, mint letéteményes 2011. szeptember 21-én ügyvédi letéti szerződést kötöttek, melyben előzményként rögzítették, hogy a letevő a kötelezett, azaz ... Zrt. irányában akként rendelkezik, hogy a bruttó 10.000.000,-Ft vételárrészletet a letéteményes ügyvéd szerződésben megjelölt számú letéti számlájára köteles megfizetni. A letevő pedig a letét összegét a II.r. alperes részére köteles teljesíteni a letét kézhezvételét követő munkanapon. Ezt követően a letéteményes 2011. október 6-án 10.000.000,-Ft-ot a II.r. alperes részére átutalt, aki ezt nem vitatta. A felperes és a II.r. alperes között ezen követelés tekintetében engedményezési szerződés nem jött létre.

A felperes - a módosított kereseti kérelmében - egyetemlegesen kérte kötelezni az I., II.r. alpereseket 30.753.290,-Ft és járuléka megfizetésére.

Az e körben követelt 19.753.290,-Ft indokaként arra hivatkozott, hogy a ... által gyakorolt eladási jog következtében a felperes társaságot és I., II.r. alpereseket egyetemlegesen terhelte az üzletrész megvásárlásának és a vételár megfizetésének kötelezettsége. Az ilyen módon megszerezni kívánt üzletrész azonban a felperes társaság tekintetében saját üzletrésznek minősült, amit a felperes az akkor hatályos a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) rendelkezései szerint csak akkor vásárolhatott volna meg, ha törzstőkéen felüli vagyona van. A 2009., 2010., és 2011. évi mérlegek szerint azonban a felperes törzstőkéen felüli vagyonnal nem rendelkezett, emiatt az üzletrész megvásárlása jogi okból lehetetlenné vált. Az összesen megfizetett 20.753.290,-Ft-ot tehát a felperes az I., II.r. alperesek, mint vevők helyett készfizető kezesként teljesítette, ezért velük szemben ezen összeg erejéig a megtérítési igénye keletkezett.

A kereseti kérelemben a fentieket meghaladóan érvényesített további 10.000.000,-Ft-ra a felperes az okból tartott igényt, hogy az általa 2011. április 5-én megkötött bérleti jog és tárgyi eszköz átruházásról szóló szerződés alapján ... Zrt. 10.000.000,-Ft-ot nem az eladó (a felperes) részére, hanem a 2011. szeptember 21-én kelt letéti szerződés rendelkezései szerint a letéteményes részére teljesített, aki azt a II.r. alperesnek utalta át. Figyelemmel arra, hogy a felperes és a II.r. alperes között engedményezési megállapodás nem jött létre, - illetve létrejötté esetén is annak érvényességéhez a Gt. értelmében szükséges taggyűlési hozzájárulás, illetve az együttműködési szerződés értelmében nem mellőzhető ... előzetes hozzájárulása hiányában - a II.r. alperes jogalap nélkül jutott a 10.000.000,-Ft vételárrészlethez.

A felperes kereseti érvelése szerint az engedményezési szerződést létre nem jött szerződésnek kell tekinteni, amelyre az érvénytelenség jogkövetkezményeit, ezáltal az eredeti állapot helyreállításának jogkövetkezményét kell alkalmazni. (Ptk. 215. §. (1) bekezdés, 237. §. (1), (2), bekezdés, valamint a 1/2010. PK vélemény).

Az I., II.r. alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az álláspontjuk szerint a ... az eladási jogát kizárólag a felperes céggel szemben gyakorolta, ezért az üzletrész vevője kizárólag a felperes volt.

Állították, hogy a felperes rendelkezett törzstőkéen felüli vagyonnal. Az I.r. alperes volt az, aki készfizető kezesként teljesített a felperes cég helyett a ... felé fennálló tartozás kielégítésére. Ez okból a felperes cég a II.r. alperesre, az I.r. alperes házastársára engedményezte ... Zrt. által fizetendő bruttó 10.000.000,-Ft vételárrészletet. Az engedményezési szerződés okirata azért nem lelhető fel, mert azt a felszámoló nem kellő gondossággal őrizte.

Az ... Zrt-től felvett 10.000.000.- forint erejéig beszámítási kifogással éltek, mivel az I.r. alperesnek 34.000.000,-Ft-ot meghaladó összegű hitelezői igénye állt fenn a felperessel szemben.

A törvényszék a kereseti kérelmet a jogvitára irányadó, a korábban hatályos 1959. évi IV. törvény (rPtk.) és a Gt. rendelkezései alapján elbírálvá nagy részben alaposnak ítélte.

A kereseti kérelemben kifejtettekkel egyetértve leszögezte, hogy az eladási jog az rPtk. 375. §-ában szabályozott vételi jog fordítottjaként értelmezendő, így az üzletrész tekintetében az eladási jog gyakorlása tárgyában a ... által tett nyilatkozattal jött létre az adásvételi szerződés az rPtk. 375. §. (4) bekezdése értelmében alkalmazandó 374. §. (1) bekezdés 2. mondata alapján.

Az alpereseket és a felperest a vételárfizetési kötelezettség és a készfizető kezesség vonatkozásában is érintő egyetemlegességre tekintettel az adásvételi szerződés a ... és a peres felek között jött létre, a felperest érintően azonban az rPtk. 312. §. (1) bekezdése alapján, valamint a Gt. 135. §. (1), (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel -a törzstőkén felüli vagyon hiányában - az adásvételi szerződés teljesítése jogi okból lehetetlenné vált.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a felperes a 2009., 2010. és 2011. évekre vonatkozó beszámolók csatolásával igazolta, hogy nem rendelkezett törzstőkén felüli vagyonnal. Az ezt vitató I., II.r. alpereseknek kellett volna - megfelelő tényelődást követően - könyvszakértői véleménnyel bizonyítani, hogy a felperesnek a releváns időszakban - az általa állítottakkal szemben - volt törzstőkén felüli vagyona.

Az alperesek azonban a tények előadására vonatkozó és az ezen alapuló bizonyítási kötelezettségüknek nem tettek eleget.

A fentiekből eredően a felperes nem vevőként, hanem készfizető kezesként teljesítette a 20.753.290.- forintot, így az rPtk. 276. §. (1) bekezdése alapján előterjesztett megtérítési igénye megalapozott volt.

Az ... Zrt. által II.r. alperesnek juttatott 10.000.000,-Ft visszakövetelésével kapcsolatosan nem helytálló - éppen a fentiekben már kifejtettek miatt - az az alperesi álláspont, hogy az általuk a ... javára kifizetett vételárrészt a felperes helyett készfizető kezesként teljesítették, ezért ennek ellentételezéseként engedményezte a felperes a II.r. alperesre ... Zrt. által a felperes javára megfizetendő vételárrészt.

A törvényszék leszögezte, hogy a II.r. alperes részére teljesített 10.000.000,-Ft kifizetésének alapjául megjelölt engedményezési szerződés okirata nem állt rendelkezésre, ennek tartalmáról I.r. alperes sem tudott részletes nyilatkozatot tenni.

A ...i Rendőr-főkapitányság ... kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya által megküldött/2015.bü. számú iratokból megállapítható, hogy bizonyítatlan az alperesek által hivatkozott engedményezési szerződés felszámoló részére történő átadása is. Az engedményezési szerződés érvényességéhez - az együttműködési megállapodás 4.1. pont i) pont és a rPtk.215.§. (1) bekezdés értelmében - szükséges ... előzetes hozzájárulás sem állt rendelkezésre.

Ebből következően a II.r. alperes köteles a jogosult felperesnek 10.000.000,-Ft-ot visszafizetni.

Az alperesek beszámítási kifogása a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 36. §. (1) bekezdés 2. mondata alapján megalapozatlan.

Az I.r. alperes 2008. december 30. és 2009. március 31-i időszak kivételével a felperes vezető tisztségviselője volt, ez okból az adóssal szembeni követelésének beszámítását a Cstv. felhívott rendelkezése kizárja.

Az alperesek a fellebbezésükben elsődlegesen a Pp. 252. §. (2) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérték.

Kiemelték, hogy az elsőfokú bíróság tévesen indult ki abból, hogy az adásvételi szerződés egyrészről a ..., másrészről a felperes, valamint alperesek között jött létre.

A ... ugyanis az eladási jog gyakorlására vonatkozó nyilatkozatát az eladási jog kötelezettjei közül kifejezetten csak a felperes cégnek küldte meg, amelyre tekintettel az adásvételi szerződés csak a felperes és a ... és között jött létre. Ezért a vételárfizetési kötelezettség is csak a felperest terhelte.

A ... - a PK.9. számú állásfoglalásban is rögzítettek értelmében - élt a választás jogával és az eladási jog kötelezettjei közül ezen jogosultságát kizárólag a felperes tekintetében gyakorolta, rögzítve, hogy ezen nyilatkozattal az üzletrész átruházási szerződés közöttük létrejött. A több személyt megillető elővásárlási jog analógiája szerint, amennyiben valamely elővásárlási jog jogosult élt ezzel a jogával, úgy ezen nyilatkozata alapján az adásvételi szerződés a nyilatkozatot tevő féllel és nem minden elővásárlási jog jogosulttal jött létre (fellebbezés.4.o. 5.bek.).

Az alperesek álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az egyetemleges kötelezettséget tévesen a kötelezett személyek azonosságaként kezeli.

A rPtk. 199. §. és 200. §. értelmében a szerződés kizárólag a szerződő felek egybehangzó és kifejezett nyilatkozatával jött létre. A peres felek egyetemleges kötelezettsége esetén a felperessel közölt és közjegyzői okiratba foglalt eladási jog kizárólag abban az esetben eredményezte volna az alperesekkel szemben is az üzletrész adásvételi szerződés létrejöttét, ha az együttműködési szerződésben, vagy külön okiratban a felperes felhatalmazással bírt volna az alperesek képviselőjében történő nyilatkozattételre, avagy az alperesek képviselőjében adásvételi szerződést létrehozó jognyilatkozat átvételére.

A fentiekből következően a vételárfizetési kötelezettség csak a felperest terhelte és az alperesek a felperes fizetési kötelezettsége tekintetében kizárólag készfizető kezesi helytállásra voltak kötelesek.

Az alperesek a fellebbezésükben kiemelték, hogy az egyetemleges jogosultság, vagy az egyetemleges kötelezettség nem eredményezi azt, hogy a jogosultak, vagy a kötelezettek köréből egy személy által, vagy egy személy irányában tett jognyilatkozat valamennyi fél irányában kötelelem keletkeztető lenne (fellebbezés 5.o. 6.bek.).

A felperessel létrejött adásvételi szerződés lehetetlenülésével kapcsolatban rámutattak az alperesek, hogy a csatolt, 2009. december 31-i fordulónappal készített beszámoló adatai nem vehetők figyelembe annak eldöntésére, hogy a felperes társaság törzstőkéen felüli vagyonnal rendelkezett-e. A Gt. 135. §. (2) bekezdése ugyanis rögzíti, hogy a saját üzletrész megvásárlása fedezetének megállapításával összefüggésben a számviteli törvény szerinti beszámolóban és a közbenső mérlegben foglaltakat a mérleg-fordulónapját követő 6 hónapon belül lehet figyelembe venni. Tekintettel arra, hogy az eladási jog gyakorlására 2010. július 7-én kelt nyilatkozattal, azaz 6 hónapot meghaladóan került sor, ezért a törzstőkéen felüli vagyon megítélése kérdésében a csatolt mérlegek relevanciával nem bírnak.

Tekintettel arra, hogy az üzletrész adásvételi szerződés jogi okból történő lehetetlenülésére a felperes hivatkozott, ezért őt terhelte a bizonyítási kötelezettség a társaság törzstőkéen felüli vagyonának hiánya tekintetében. Ennek igazolására a törvényszék nem fogadhatta volna el a társaság eladási jog gyakorlása szempontjából 6 hónapon túli beszámolóját, és a bizonyítási kötelezettséget erre hivatkozással nem háríthatta volna az alperesekre. Ezzel az elsőfokú bíróság súlyos eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértést valósított meg.

Nem volt elvárható az alperesektől, hogy a felperes felszámolásának elrendelését és az iratok felszámoló részére történő átadását követő 5 év elteltével nyilatkozni tudjanak a felperes törzstőkén felüli vagyonáról. A törzstőkén felüli vagyon megléte, vagy annak hiánya, ezzel összefüggésben az üzletrész-adásvételi szerződés lehetetlenülése a tényállásra, a felek jogviszonyára, ezáltal a per érdemi kimenetelére kiható olyan lényeges körülménynek tekinthető, amelynek kérdésében az igazságügyi könyvszakértő kirendelése nem lett volna mellőzhető.

Az ... Zrt. által megfizetett vételár tekintetében az alperesek hivatkoztak a NAV Vizsgálati Osztályán folyamatban lévő eljárásban kirendelt könyvszakértői véleményre, amely - a felperes által is elismerten - alátámasztotta, hogy az I.r. alperesnek átutalt 15.000.000,-Ft összeget a felvételét követő napon a felperes házipénztárába fizették be.

A szakvéleményből - analógia alkalmazásával - az is kiolvasható, hogy a II.r. alperes részére megfizetett 10.000.000.-forint összeg a ... Zrt. felé fennálló tartozás rendezésére fordítódott. A szakvélemény konklúziója ugyanis az, hogy könyvelési hiba történt a tevékenységet záró mérleg elkészítésekor, amely során az alpereseknek a felperessel szemben fennálló követelése nem került összevezetésre az alperesekkel szemben nyilvántartott 25.000.000,-Ft követeléssel.

Éppen ezen érvekre tekintettel szállította le a felperes a per folyamán az e körben előterjesztett kereseti kérelmét 25.000.000.-forintról 10.000.000.-forintra.

Az alperesek álláspontjukat akként összegezték, hogy a perben nem bizonyított aza körülmény, hogy a felperessel való eladási jog közlése az alperesekkel is adásvételi szerződést hozott létre, továbbá az sem, hogy ezen, a felperessel létrejött adásvételi szerződés lehetetlenült, így az is csupán feltételezés, hogy az alperesek által a ... részére megfizetett összegek nem készfizető kezesi teljesítésnek minősülnek.

Az alperesek a fellebbezésükben rámutattak, hogy a fentiekben kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság a feleket tévesen tájékoztatta a bizonyítási teherről, ezért az ítélet sérti a Pp. 3. §. (3) bekezdését, és a Pp. 164. §. (1) bekezdését, továbbá figyelmen kívül hagyta a törvényszék az alperes által előterjesztett bizonyítékokat, ez okból döntése a Pp. 206. §-ba ütközik, és az elsőfokú bíróság a Pp. 177. §. sérelmével utasította el a felperes szakértő kirendelésére irányuló indítványát. A határozat sérti a Pp. 221. §-t is, mivel a bíróság nem adta indokát, hogy miért hagyta figyelmen kívül a NAV szakvéleményt, illetve az alperesi bizonyítékokat.

A felperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az általa korábban előadottak mellett kiemelte, hogy tévesen hivatkoznak az alperesek arra, hogy a 2009. december 31-i mérleg nem vehető figyelembe, ugyanis a felperes tevékenysége folyamatosan veszteséges volt, így törzstőkén felüli vagyonnal nem rendelkezhetett. A fentiekből eredően sem a Pp. 206. §., sem a 177. §. sérelme nem állapítható meg.

Az alperesek fellebbezése alaptalan.

Az ítélet tábla az ítéletet a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátai között felülvizsgálva (Pp. 253. §. (3) bekezdés) megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat azok összességében, okszerűen mérlegelte, és az ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó, lényeges eljárási szabálysértést nem vétett. A törvényszék a megalapozott tényállásból helytálló jogi következtetéseket levonva adott helyt a felperes módosított kereseti kérelmének.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság döntésének jogi indokaival is egyetértett, azokat megismételni nem kívánja, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

Nem vitatható az alpereseknek a fellebbezésben tett azon megállapítása, miszerint az eladási jog kötelezettjével való közlés, a nyilatkozat címzettje határozza meg, hogy az üzletrész adásvételi szerződés mely szerződő felek között jött létre.

A 2010. július 7-én kelt nyilatkozat megfogalmazásából - azon túl, hogy azt a felperes társaság részére kézbesítették - az tűnik ki, hogy a ... az eladási jogát mindhárom kötelezettel szemben érvényesítette.

Az eladási jog gyakorlásáról szóló nyilatkozat nemcsak a társaságot, hanem 2. bekezdésben kifejezetten az alpereseket is nevesíti. Hangsúlyozza, hogy a felperes és I., II.r. alperesek vételár megfizetésére irányuló egyetemleges kötelezettségét is. A nyilatkozat 4. bekezdésében használt többes szám is arra utal, hogy az üzletrész tulajdonjogát - a vételár maradéktalan kiegyenlítését követően - nem egy, hanem több tulajdonos szerzi meg.

Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor abból indult ki, hogy a jogosult mindhárom kötelezettel szemben érvényesítette az eladási jogát.

Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a 2009-2010-2011. évi csatolt mérlegekkel a felperes eleget tett a bizonyítási kötelezettségének az általa hivatkozott azon körülmény tekintetében, hogy a felperes társaság nem rendelkezett törzstőkén felüli vagyonnal.

Ez okból a felperes a saját üzletrészt - a Gt. 135. §-ra tekintettel - az elsőfokú ítéletben kifejtettek értelmében nem vásárolhatta meg annak ellenére, hogy a ... az eladási jogot a társasággal szemben is gyakorolta.

A 2009. december 31-i fordulónappal összeállított beszámoló éves mérlege szerint a jegyzett tőke 93.000.000,-Ft volt, míg a saját tőke mindössze 78.697.000,-Ft. 2010. december 31-i mérleg szerint a saját tőke 80.982.000,-Ft, tehát továbbra is egyértelműen alatta maradt a jegyzett tőkének. Ezen adatokból alappal vonható le az a következtetés, hogy a társaságnak jegyzett tőkén felüli vagyona nem volt, ezért az elsőfokú bíróság ekörben kifejtett okfejtése is helyes volt.

A bizonyítási teher kiosztásával összefüggésben - az alperesek fellebbezési érvelésével szemben - az állapítható meg, hogy a a törvényszék a Pp. 3. §. (3) bekezdését a Pp. 164.§. (1) bekezdését nem sértette meg, és alappal állapította meg, hogy a fentiekkel szemben az alperesek nem bizonyították azon állításukat, hogy a társaság - a mérlegekben foglaltakkal szemben - saját tőkén felüli vagyonnal rendelkezett. Az alperesek nem tettek olyan tényelőadást sem, amelynek bizonyítására a könyvszakértő kirendelése indokolt lett volna.

Ez okból a Pp. 177.§. és 206.§. sérelme sem állapítható meg.

A törvényszék a könyvszakértő kirendelésére irányuló indítvány elutasításának indokát adta (ítélet 7.o. 1.bek.), ezért a határozat a Pp. 221.§. -ba sem ütközik.

Alappal döntött a törvényszék - ... Zrt. által a letéti szerződésen keresztül - a II.r. alperesnek megfizetett összeg felperes részére való visszafizetéséről is.

Az engedményezésről szóló okirat hiányában a II.r. alperes ezen felperesnek járó összeg átvételére jogcímmel nem rendelkezett.

A korábbiakban kifejtettek miatt az alperesek maguk is az üzletrészek vevői, ezért az általuk a ... részére történő kifizetéseket vételár jogcímén, nem pedig - megtérítési igény keletkeztető módon - kezesként teljesítették.

Ez okból a ...-nek megfizetett esetleges alperesi teljesítések - a fellebbezésben hivatkozottakkal szemben - sem szolgálnak ... Zrt. felperes felé fennálló tartozásának a II.r. alperesre történő engedményezésének magyarázatául, indokául.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Pp. 254. §. (3) bekezdése alapján - annak helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező I., II.r. alperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni a felperes részére 300.000,-Ft, míg a II.r. alperes 150.000,-Ft összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ügyvédi munkadíj összegének megállapítása a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§. (2) bekezdés b) pont, (5) bekezdésén alapul.

A feljegyzett fellebbezési illeték az alperesek teljes személyes költségmentességére tekintettel a Pp. 84.§. és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13., 14. §-ai alapján az állam terhén marad.

Győr, 2017. március 8. napján

Dr. Zámbó Tamás sk.
a tanács elnöke

. Sarmon Hedvig sk.. Band Ferenc sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: